

פרוטוקול מס' 51/א

מישיבה של ועדת החוקה, חוק ומשפט, שהתקיימה
ביום ב', ט"ו באב, תשט"ז -
23.7.56, בשעה 10.15

נכחו:

- נ. ניר - היו"ר
- מ. אונא
- ע. איכילוב
- ב. אזניה
- מ. בגין
- י. בדר
- ט. הלל
- ז. ורהפטיג
- ש. יוניצ'מן
- י. יטעיהו
- י. כמיס
- ב. לוקר
- י. שופמן
- ח. רובין

מוזמנים:
מוזמנים:

- מר רוזן - שר המשפטים
- מר ידין - המשנה ליועץ המשפטי לממשלה
- מר אילון - נציג משרד המשפטים
- מר רוזנטל - נציג משרד המשפטים

סדר-היום:

- א. מינוי חברי ועדת החוקה, חוק ומשפט לועדה המשותפת לחוק המזונות ולחוק הסעד;
- ב. חוק הגנה הדייר (תיקון מס' 2), תשט"ז - 1956, סעיפים 5 ו-6.

=====

היו"ר נ. ניר:

אני פותח את הישיבה.

י. שופמן:

לא נרשמה בפרוטוקול הסתייגותי לסעיף 1. ההסתייגות היא על תנאי וחבולת אם יותר משרד המשפטים על הרטרואקטיביות.

היו"ר נ. ניר:

הועדה אריכה לדרך היום בהצעה לפדר-היום שהוגשה על ידי חת"כ בדר.

ב. אזניה:

אני מבקש לדחות דיון זה ליום ד' הקרוב.

י. בדר:

אני רוצה להביע את צערי שהצעה אשר אני רואה אותה כחשובה לא תבוא לידי הכרעה אלא באוקטובר או בנובמבר. אני מבין שיכולים להיות להיווצרות שיקולים שונים לגבי ענין זה, אך אין ספק כי הוא דחוף במהותו. אני רוצה להדגיש כי ההצעה טובאה על-ידי למליאת הכנסת לפני קרוב לחדשיים.

הוחלט לדחות את הדיון בהצעת חת"כ בדר ליום ד'.

מינוי חברי ועדת החוקה לוועדה המשותפת לחוק המזונות ולחוק המסד.

היו"ר נ. ניר: קיבלתי מיו"ר ועדת הכנסת מכתב בסנין זה. (קורא את המכתב)

לדעתי אין יו"ר ועדת הכנסת יכול לכתוב לנו איזה חברים עלינו לשלוח לוועדה המשותפת. ועדת החוקה היא המחליטה על כך. ביחוד מפליאה אותי הבקשה לאשר את חה"כ אזניה כיו"ר הוועדה המשותפת, אם כי באופן פרטי אינני מתנגד לכך. אך מקובל שאם יו"ר הוועדה המשותפת צריך לבוא מבין חברי ועדת החוקה, הרי הפרוגטיבה בשמח זה שמורה ליו"ר ועדת החוקה והוא יכול לבקש חבר אחר שימלא תפקיד זה, לא שהיה מצדי כל התנגדות למינויו של חה"כ אזניה כיו"ר הוועדה המשותפת, אך אין זה נכון להציע לנו את מי למנות כיו"ר הוועדה.

על כן מרשה אני לעצמי להציע לוועדה את

ההחלטה הבאה:

"ועדת החוקה, חוק ומשפט שמעה את מכתבו על יו"ר ועדת הכנסת ומחליטה להציע לחברי ועדת החוקה, חוק ומשפט ב. אזניה, ש. הלל, י. הררי, ז. ורהפטיג ות. רובין להיות חברי הוועדה המשותפת לחוק המזונות ולחוק המסד ביחד עם חברי ועדת השירותים הציבוריים.

הוועדה קבלה לתשומת-לבה שיו"ר הוועדה הציע לחבר הוועדה ב. אזניה להיות יו"ר הוועדה המשותפת הנ"ל."

ה ח ל ט ה

הצעת ההחלטה הנ"ל נחקבלה.

ב. אזניה:

בדרך כלל ממילה ועדת הכנסת על יושבי-ראש שתי ועדות להרכיב ועדה משותפת. הנושא, שלא ביזמתי, הטילו זאת על יו"ר ועדת הכנסת. מניתי ליו"ר ועדת החוקה, חוק ומשפט ואמרתי שהוא יל וסבור אני כי חה"כ הקטין חרצה להשתתף בוועדה המשותפת מטעם סיעת אחדות-העבודה, על כן הצעתי היא שאני אנהל את הוועדה. גם אני יוצא מההנחה שהפרוגטיבה לראשות הוועדה המשותפת היא ליו"ר אחת הוועדות המשתתפות בוועדה המשותפת. חה"כ ארם, המכהן כיו"ר ועדת השירותים הציבוריים, היה חולה ועמדתי בפני הצורך להרכיב את הוועדה. לא נראה לי שיש הברל בין זה שיו"ר ועדת הכנסת מציע לוועדות את ההרכב, או שהוא מציע לוועדות לבחור את נציגיהן. להבא, כדי למנוע סתקות פונקטימוציוניים יש להטיל את הרכבת הוועדה המשותפת על שני יושבי-ראש הוועדות המשתתפות בוועדה.

חוק הגנת הדייר (תיקון מס' 2) - תשט"ז - 1956.

סעיף 5

מר אילון:

בסעיף 17 לחוק המקורי ישנו טרור של כל אותם בחי-עסק לגביהם קובע החוק הנחיות ברורות לקביעה דמי-השכירות, אם לפי מטראג' ואם לפי מספר החדרים. סעיף 29 בא להשלים הוראות אלו וקובע שכל אותם בחי-עסק שאינם כלולים בסעיף 17 ושלא ניתן לקבוע את דמי-השכירות שלהם בהתאם לנחונות המסודרים בסעיפים 24 - 17, חסשים הצדדים להסכים על דמי-השכירות. באין הסכם - ראוי כל צד לבקש שביח-הדין לשכירות יפסוק את דמי-השכירות. אולם החוק אינו נותן לביח-הדין כל הנחיות לקביעה דמי-השכירות במקרים כאלה, וביח-הדין חוסשי להשומש בטיקול-דעתו.

או.

מר אילון:

סעיף זה נועד לבתי-עסק שקשה היה לסייגם ולטבוע לגביהם קנה-מידה למסיקת דמי-השכירות. במקרים כאלה מסק בית-הדין, בלי להתבסס על הנחיות, אלא כפי שמצא לנכון. במקרים מסויימים נקבעו דמי-השכירות לפי מספר הכסאות, במקרים אחרים לפי מספר המטרים המרובעים שבבית-העסק. את הגובה לא לקחו בחשבון.

בעלי בתי-קולנע, שהם ברוב המקרים שוכרים, מחלוננים שנמצאו מקומחים על-ידי הוראות החוק ובי הקביעה אינה נכונה ואינה אחידה.

הצעת התיקון לסעיף 9 נועדה לפצות במידת-מה זיקרו של חיקון זה בכך שבערעור על החלטה בית-הדין ליכירות אפשר יהיה לדון מחדש גם בשאלות העובדתיות, למשל, אם צריך לקחת את מספר הכסאות כבסיס לחישוב השכירות. חיקון זה הוא בניגוד להוראות המקובלות כיום, לפיהן דן בית-המשפט לערעורים רק בשאלות משפטיות ואינו עוסק מחדש לשאלות עובדתיות. סרט את נהגלו עובדות שלא ידועות קודם לכן. חיקון זה גם נובע מכך ש-99% מכלל הערעורים בענייני שכירות טובבים סביב שאלת עובדות.

הואיל ואין לבית-הדין לשכירות כל הנחיות לפיהן יקבע את דמי-השכירות במקרים עליהם חל סעיף 29, חשבו שרצוי כי אינסטנציה נוספת, גבוהה יותר, תוכל לדון מחדש גם בעובדות.

היו"ר נ. ניר:
מדוע ההנחיות אשר נקבעו לגבי כל בתי-העסק אינן יכולות לחול גם לגבי בתי-הקולנע?

מר אילון:

בחוק נקבעו הנחיות שונות לגבי בתי-עסק שונים. בחנויות, למשל, קובעים את דמי-השכירות לפי המטראג' ומבחינים בין החלק הקדמי והחלק האחרון של החנות. גם בבתי-חרושת ובתי-מלאכה רואים את המטראג' כבסיס לחישוב דמי-השכירות. לגבי בתי-המלון מספר החדרים הוא הקובע. נוסף לכך מתחשבים גם בסביבה בה נמצא בית-העסק, את זהו רחוב מרכזי או סרבר העיר וכו'.

הואיל וההנחיות הן כפי שציינתי, קשה היה לחתילן גם על בתי-הקולנע וקשה היה למצוא קנה-מידה אחיד אחר לקביעת שכירות בתי-הקולנע. אינני אומר כי הדבר בלתי-אפשרי. בעלי בתי-הקולנע מציעים שיהיה קנה-מידה מסויימים.

שר המשפטים פ. רוזן:
בעלי בתי-קולנע מציעים לכלול את בתי-הקולנע בסעיף 17. השאלה היא אם אין זה נושא חדש.

י. שופמן: בדברי הסבר להצעת התיקון נזכר סעיף 17.

מר אילון: גם בתי-הקולנע נזכרים בדברי הסבר.

בעלי בתי-קולנע מציעים לכלול את בתי-הקולנע בסעיף 17. כן מציעים הם כי דמי-השכירות ייקבעו לפי המטראג' ויחולו עליהם אותן ההוראות של חוספת ב' לחוק החלות על בתי-עסק שאינם נמצאים בחנות. בעלי בתי-קולנע מסכימים מראש שהוראות סעיף 20 לא יחולו על בתי-קולנע, כי הם מודים שאין טעם להבחין במקרה זה בין 50 המטרים הראשונים לבין השטח העודף. הם רוצים שיחולו על בתי-הקולנע הוראות סעיף 23, אך מסכימים שהאחוז המכסימלי של חוספת דמי-שכירות יוכפל.

היו"ר נ. ניר:

אני חבור שמותר לוויסדה לדון בתיקונים נוספים ביחס לקביעת דמי-השכירות של בתי-קולנע. אני אינני חבור שיהיה בזה משום נושא חדש, מה עוד כי שר המשפטים בדברי הפתיחה בכנסת אמר שמטרת התיקון לסעיף 29 היא להקל על בתי-קולנע שאינם כלולים בסעיף 17.

ב. אזניה: גם אני חבור שלא יהיה בזה משום נושא חדש.

ש. יוניצ'מן: האם לא יהיה זה מן הצדק לשאול גם את דעתם של בעלי הבתים על התיקון המוצע לכלול את בתי-הקולנע בסעיף 17?

או.

מא א
מר אילון:

גם בעלי הבתים ביקשו לכלול את בתי-הקולנע
במס' 17.

שר המשפטים ס. רוזן: את הוועדה אינה רוצה להסתפק בתיקון למס' 29,
אלא מתכוונת להכנס לפני ולפנים של שאלת
בתי-הקולנע, מציע אני שתבחר ועדה משנה אשר תבוא בדברים עם הצדדים.
אין זה רצוי לתקן את החוק באופן שרירותי, כי בדרך זו אפשר עוד
לקבוע דמי-שכירות נמוכים מאלה שבעלי בתי קולנע מוכנים לילול. יחכן
שאפשר יהיה לערוך בירור מוקדם בין הצדדים במשרד המשפטים.

ה ח ל ט ה

שאלת תיקון החוק ביחס לקביעת הנחיות לגבי
דמי-שכירות של בתי-קולנע הועברה לוועדה
משנה שתבררם הם יו"ר ועדת החוקה חה"כ ניר,
חה"כ אזניה, חה"כ ורהפטיג וחה"כ שופמן.

י. שופמן: אני מציע שאפשר יהיה לערער על מסק דין של
בית הדין לשכירות רק אם מסק-הדין לא נחקבל
מה-אחד. במקרה של מתן מסק-דין מה-אחד אין מקום לערעור.

מר אילון: זוהי הצעתם של בעלי-הבתים. אני חושב שאילו
המדובר היה חמיד רק באותו השנין לגביו ניתן
מסק-הדין אפשר היה לקבל הצעה זו. אולם יש לקחת בחשבון שכל מסק-דין
מהווה קו מנחה למסקי-דין שינחנו בעתיד. לכן הרכב מקרי במשפט
מסויים יוכל לקבוע את ההלכה לגבי כל העניינים הדומים בעתיד. מסיבה
זו יש לאפשר לצדדים לערער אף אם מסק-הדין ניתן מה-אחד.

היו"ר נ. ניר: כאשר דנו בחוק בתי-המשפט ודיברנו על אטלציה,
היה מעין הסכם שיש להרחיב את אמירות הערעור.
מסיבה זו נוטה אני גם כאן להרחיב במקצת את המסגרת ולאפשר ערעור
לא רק בנקודות טורמליות.

ש. יוניצ'מן: האם קיימות כבר בשטחים אחרים הוראות קובעות
שאינן לערער על מסק-דין שניתן מה-אחד?

מר ירון: עד כמה שזכור לי, אין הוראה כזאת והיא
גם בלתי-רצויה. הוראה כזאת עלולה להעמיד במצ לא
נוח/הדויינים היו"בים בערכאה ראשונה. אם הם ידעו שבחלטתם חורצים
זמן משוטט גם על אמירות ערעור. לכן לא רצוי לסייג את אמירות הערעור.

ז. ורהפטיג: אני מתנגד להצעתו של חה"כ שופמן.

אני חושב שהמלים "ואין הוא קשור בקביעותיו
של בית-הדין" מיותרות ויש למחוק אותן. הן רק עלולות לעורר מסק.

מר אילון: הואיל והכלל שאין ערעור על שאלות של עובדה
הוא מקודש, לכן ליחר במחון כתבנו במפורש שאין
בית-המשפט לערעורים קשור בקביעותיו של בית-הדין לשכירות.

ח. רובין: אני מציע לנסח את הסיפא: "ואין הוא קשור,
על אף האמור בכל חוק אחר, בממצאיו
העובדתיים של בית הדין".

לי נראה שיש להרחיב את המסגרת ולאפשר ערעור
על שאלות עובדתיות גם במקרים אחרים. אמנם בתי-דין לשכירות הצדיקו
עצמם, אבל אין להוציא מכלל אמירות כי לפעמים ההחלטות הן מקריות ולכן
רצוי לאפשר לצדדים להגיש ערעור לבית-המשפט המחוזי.

או.

מר אילון:

עד כמה שידוע לנו, בשקיימת אפשרות ערעור, תמיד מנצל אותה אחד הצדדים, ואינו שבע-רצון מספק-הדין וניחן באינמטנציה הנמוכה. בעניני סינוי, למשל, מסרערים לפתיו קרובות אפילו לבית-המשפט העליון.

בוונת התיקון המוצע למעיק 29 היתה לאפשר ערעור באותו מקרים לגביהם לא ניחנו לבית-הדין בחוק הנחיות ברורות כיצד לקבוע את דמי-השכירות. אמנם יושב בבית-הדין לשכירות שוטט מקצועי וסני נציגי ציבור ויש להניח כי השלושה יגיעו בדרך כלל למסקנות הנכונות. אבל מכיוון שלא ניחנו להם כל הנחיות יתן והם מחליטים סליסי ליקול-הזתם בלבד, מחייב ההגיון שאפשר יהיה לערער על החלטתם גם מבחינת העובדות.

אם נרחיב את היריעה ונרשה ערעור בנקודות עובדתיות גם במקרים אחרים, לא יהיה סוף להתדיינות. יש גם לקחת בחשבון שבבית-המשפט המחוזי היושב בבית-משפט לערעורים יצטרכו לשבת בדין שלושה יושפים.

ז. ורהפטיג:

ענה סבור אני עוד יותר כי הסיטא על הסיף 29 (ב) עלולה רק לסבך את הדברים. אם הנוסח של הסיף יהיה גם חירובי וגם עלילי אפשר יהיה לפרשו כאילו חייב בית-המשפט לערעורים לדון מחדש בעובדות ואם הוא לא מסקדינו על-סמך ממצאו של בית-המשפט דלמטה, הרי מעה בכך מעות משפטית ואפשר לערער על מסקדינו לבית-המשפט העליון. על כן מציע אני לחוק את המליח "ואין הוא קשור בקביעותו של בית-הדין".

ב. אזניה:

הייתי חושש לוותר על הסיטא, מסני שביח-המשפט עלול לפרט את הנוסח כאילו מותר לו לסבוק מחדש את דמי-השכירות, אך אסור לו לשנות את בסיס הישובת.

מר אילון:

נוסח הסיף חייב להיות ברור, מסני שהוא בא לשנות הלכה מקובלת ומקודשת. אם הנוסח לא יהיה ברור לא ישנו בתי-המשפט את ההלכה וישאר הכלל שאין ערעור על סניינות עובדתית. לפי היותר הייתי מציע לכתוב: "...והוגש ערעור לפי בית-המשפט לערעורים לקבוע מחדש את הממצאים ואם דמי-השכירות".

ח. רובין:

אני מציע להוסיף: "על אף האמור בכל חוק אחר".

ז. ורהפטיג:

כדי להסיר ספק, מציע אני במקום הסיטא לכתוב: "או להחליט על דיון מחדש בבית-הדין".

מר אילון:

אין צורך לכתוב זאת, מסני שזוהי אחת הסמכויות של בית-המשפט לערעורים. אם יכתבו זאת, יחכן שיחפרש הדבר/ אסור לבית-המשפט לערעורים להכנס לשאלות עובדתיות וחייב הוא להחזיר את הדיון לבית-הדין.

שר המשפטים ס. רוזן:

אני חושב כי מסוכן להוסיף את המליח "על אף האמור בכל חוק אחר". בחטנות הסיוואדורה האזרחית כתוב כי בית-המשפט לערעורים רשאי לשמיע עדים, אבל אין בתי-המשפט נוהגים לשוח כן מסני שהדבר מנוגד למשפט המקובל. אין גם חוק אחר בענין זה.

ח. רובין:

אם שר המשפטים אומר זאת, מותר אני על הצעתו.

מר אילון:

אני מציע לכתוב: "...רשאי בית-המשפט לערעורים להסניך ולקבוע מחדש את דמי-השכירות ואין הוא קשור בממצאיו של בית-הדין".

ה ח ל ח

סעיף 29 (ב) ינוסח: נמסרו דמי-השכירות על-ידי בית-דין והוגש ערעור, רשאי בית-המשפט לערעורים להסניך ולקבוע מחדש את דמי-השכירות ואין הוא קשור בממצאיו של בית-הדין.

ועדת החוקה, חוק ומשפט,
23.7.56

או.

ח. רובין:
ישנה גם הצעה שלי להרחיב את אפשרות הערעור
בענייני עובדתיים גם במקרים אחרים, פרט
למעין 29.

היו"ר נ. ניר:
חושש אני כי זהו נושא חדש.

ח. רובין:
החוק כולל אפשרות ערעור בענייני עובדתיים
לגבי מקרה אחד. הרחבת אפשרות זו גם לגבי מקרים
אחרים אינה בבחינת נושא חדש. הרחבת כלל מסויים או צמצום אינם מהווים
נושא חדש אם הכלל עצמו מופיע בחוק.
לפיכך העניין, חושב אני עיקרון זה לנכון.

שר המשפטים מ. רוזן:
לעצם העניין חושב אני את ההצעה למסוכנת ובלתי
מועילה.

אשר לשאלת נושא חדש, הרי בדרך כלל גרסנו
בניין זה סירוש נוקשה מאד. לי יש מבחן בעניין זה אשר אמנם לא נחקבל
של ידי ועדת הכנסת, והוא: לו ידעו חברי-הכנסת בעת הקריאה הראשונה
על הצעת החוק על ההצעה שהיא ספק נושא חדש, האם היו מתוככים עליה
ממנת חשיבותה. אם החלטה היא חיובית, אין כל ספק שההצעה היא בבחינת
נושא חדש. אשר להצעתו של הח"כ רובין, במות אני כי לו ידעו עליה
חברי-הכנסת בעת הקריאה הראשונה של הצעת החוק, היו בוודאי מתוככים
עליה, ולכן אין זה הוגן כלפי אותם חברי-הכנסת שאינם חברי ועדת החוקה
שנדרון בהצעתו של הח"כ רובין, גלי שניתנה להם האפשרות לחוות דעתם
בנדרון.

ח. רובין:
המבחן של שר המשפטים הנו מבחן סובייקטיבי
והיסטורי. לרעתי, המבחן אם הצעה מסויימת
מהווה נושא חדש הנו מבחן משפטי טהור.

לגופו של עניין, חושב אני כי דבריו של מר אילון
אינן מבוססות במציאות. משפטי סינוי הם הרבה יותר רציניים משפטים
בעניין דמי-שכירות, כי מדובר בהם באלפי לירות.

היו"ר נ. ניר:
אני מספיק את הוויכוח לאחר שנמקנה מענה
נושא חדש. אעביר את השאלה לוועדת הכנסת,
להכרעה.

סעיף 6

מר אילון:
בדרך כלל ייטה בכל בית לא רק כניסה, כי אם
גם חצר קטנה לפניו. מסקידין שיצאו עד עתה
קבעו שאין החצר הוא כלולה בכניסה לבית. אולם כשם שחייב בעל-הבית
לדאוג לניקוי הכניסה אל הבית וחדר המדרגות, כן חייב הוא לדאוג לניקוי
החצר שלפני הבית. הצעת החיקון באה להסדיר דבר זה.

מ. איכילוב:
אני מציע להוסיף לא רק חצר, אלא גם בורות
שומכין ופחי-אשפה. אחי מעניין נקיין הבית
בגלל האמסקט הבריאותי, ואני רוצה להגן על חושבי אותם היטובים בהם
אין ביום מסודר. אם החוק דואג לניקיון, חייב הוא לדאוג גם לבריאות.

מר אילון:
החוק קובע, בסעיף 34, שניקוי בורות שומכין
ופחי-אשפה יבוצע על חשבונו של בעל-הבית.
הצעתו של הח"כ איכילוב אומרת, כי כשם שמשתחמטים הדיירים בהוצאות
ניקוי חדר המדרגות, הכניסה וטווח גם החצר, כן חייבים הם להשתתף
בהוצאות ניקוי בורות השומכין ופחי-אשפה.

נ. ורהמניג:
כבר בעת הדיון בחוק המקורי הציע הח"כ איכילוב
הצעה זו, אך היא לא נחקלה. אני סבור שהיא
אינה צודקת. אני גם אינני בטוח אם הדיירים צריכים להשתתף בהוצאות

אה.

ז. ורהמטיג:

ניסוי החצר. אני הייתי מציע שהוצאות ניקוי החצר יחולו רק על בעל-הבית. השטח של הכניסה ושל חדר המדרגות אינו גדול ביותר ולכן מוצדק שהדיירים שהם בעיקר משתמשים בהם ישחטפו בהוצאות ניקויים, אולם בורות שומכין חייבים להיות, אף אם אין הדיירים משתמשים בהוצאות הורקתם. כן לא מוצדק כי הדיירים ישחטפו בהוצאות ניקוי של חצר גדולה שאין להם כל צורך בה. לכן מציע אני לכלול את החצר בסעיף 34 לחוק.

י. שוטמן:

אני חומך בהצעה חה"כ איכילוב, להטביר את ענין בורות השוטכין לסעיף 33, כדי שגם הדיירים ישחטפו בניקויים. מילוי בורות שוטכין חלוי במידה לא קטנה ברצונם הטוב של הדיירים, ויחכן שאם יהיה עליהם האיות של שלום עבור ההורקה ידאגו לכך שהבורות לא יחמלאו במהירות כזאת. כן מציע אני לכלול בסעיף 33 את ענין סתי האשמה.

ז. ורהמטיג:

הצעה זו היא בבחינת נושא חדש.

מ. אונא:

אני חושב שיש צורך להגדיר מה פירושה של חצר. יכולה להיות לסני הבית חצר גדולה מאד ובמקרה כזה אין כל הצדקה להחיל על הדיירים השחטפות בהוצאות ניקוי. לעומת זאת, יכולה להיות חצר קטנה לסני הכניסה לבית, ואז הדין הוא אחר לגמרי.

ע. איכילוב:

אני רוצה לומר שלמעטים בורות שוטכין המותמלאים ועוברים על גדוהיהם עלולים לסכן את בריאות כל החושבים בסביבה. גם בעיית החצר אינה בעיה נקיון בלבד. קיימת בארץ סכנת הנחשים ולכן יש לנקות את החצרות ולנכס את הקוצים. אני חושב שהדיירים חייבים ליטול חלק בהוצאות הניקוי.

ש. יוניצ'מן:

גם אני חבור שיש להגדיר את המושג "חצר". אני חשבתי כי הכוונה לחצר לסני בתים גדולים, ולא חשבתי על חצר גדולה. אשר לבורות שוטכין, אם הדיירים מבזבזים מים בודון, צריכה להיות בחוק הסלילי הוראה האוסרת זאת. גם בעיית בורות השוטכין העלולים לסכן את בריאות כל חושבי הסביבה צריכה לבוא על סדרונה במקום אחר. אני מתנגד להצעתו של חה"כ איכילוב לכלול בורות השוטכין בסעיף 33.

מר אילון:

כדי להסיר ספקות אפשר לכתוב "חצר, במידה שהיא משמשת את הדיירים".

ע. איכילוב:

יש לדאוג לניקוי החצרות בגלל סכנת הנחשים והשרפות. לכן אין להגדיר את המושג "חצר", כדי שהוראת החוק יחולו על החצר כולה, בלי הבדל גדלה. כן עומד אני על הצעתי לכלול את ניקוי בורות השוטכין במסגרת סעיף 33.

ה. רובין:

אני מקבל את דעיונו של חה"כ איכילוב. אולם הוא מתכוון לא לחצר בלבד, אלא לכל החלקה עליה עומד הבית. אני בעד זה שהוצאות ניקוי החלקה כולה יתחלקו בין בעל הבית והדיירים, חצי-חצי. במקום המלה "חצר" מציע אני לכתוב בסעיף 33 "כל החלקה שעליה נמצא המבנה".

מר אילון:

אני חושב שמתעלמים כאן מהוראת סעיף 33(ב). אם יחברו לבית-הדין במקרה מסויים שהחצר היא גדולה מאד ואינה משמשת במלואה את הדיירים, אין מסק שהוא ישחמש בשיקול הדעת הניחן לו בסעיף זה ויחלק אחרת את הוצאות הניקוי.

או.

מר ירין: שאלה בורוח שופכין היא נושא חדש גם לאור מבחננו של שר המשפטים וגם לאור מבחננו של חה"כ רובין.

מר אילון: אשר לניקוי סמי האשמה, אין כל בעיה בקשר לכך, כי הרשות המקומית היא האחריות להורקת הסמים ואילו השטח הנמצא סביבם כלול במוטג "חצר".

שר המשפטים מ. רוזן: הייתי מבקש כי חנחן יהיה לממשלה לעיין בהצעה להמיל את מחצית ההוצאות של ניקוי בורות שופכין של הדיירים.

אשר להצעת חה"כ רובין לכתוב "חלטה" במקום "חצר", הרי קבלת מוטג זה עשויה לסבך את המצב עוד יותר, כי לא תמיד זהה החלקה עליה עומד הבית עם החלקה הרשומה בטבו. ישנן גם חצרות המהוות שתי חלקות.

מר אילון: חוק הגנת הדייר הוא חוק מציאותי מאד ויש בו מו"גים שאינם מו"גים ממשטיים, אלא בעלי סובן עממי, כגון המו"ג "חנחה". אין כל הגדרה למו"ג "חלקה" ולכן לא ראוי להשתמש בו בחוק.

ח. רובין: מוכן אני לקבל את המלה "מגרש".

ה ח ל ט ה

בעד ההצעה לכחוב "המגרש" עליו נמצא הבית" = 4

בעד ההצעה לכחוב "חצר" = 4

שתי הגרסאות יובאו למליאת הכנסת.

ההצעה כי המוטג "חצר", במידה שיחקבל, יכלל במעיק 33 נחשבלה

המתייגות לחה"כ ורהפטיג המציע לכלול במעיק 34.

הצעת חה"כ יוניצ'מן לכלול במעיק 33 את המושג "חצר" ובמעיק 34 = את המגרש, סרט לחצר = לא נחשבלה

המתייגות לחה"כ יוניצ'מן במידה שההצעה לכחוב "מגרש" תחקבל.

ההצעה לכלול את בורות השופכין במעיק 33 הושארה לעיונה של הממשלה עד לאחר פגרת הכנסת.

הישיבה ננטלה בשעה 12.30.